uerſo de vxore que habuit plures viros. Si autē vir ⁊ mulier res ſi
mul elaborauerunt vel emerunt in his bonis ſolum liberi amboꝝ
inſtituantur. Poteſt etiam teſtator cõmittere fidei alterius teſtam̄
ti ſui factionē ſic dicendo. N. Heredē inſtituo ⁊ fidei ipſius integra
liter committo omnem teſtamenti mei factionem. tamen peto vt il
li. vel illi hoc ante alios teſtetur.

Subſtitutio. Capitulum. LIX.

Ubſtitutio eſt ſecundaria ⁊ conditionalis inſtitutio. Conti
S net em̄ in ſe conſtitutio ſubſtitutionez. Uerbi gr̄a. N. filium
meum heredē inſtituo. ⁊ ſi ipſe non erit heres. qꝛ forte preue
nietur morte: vel qꝛ non vult hereditatē adire. Tunc M. ſit heres.
Dicitur autē ſubſtitutio quaſi ſubtus vel p⁹ aliam inſtitutio. Sub
ſtitutionum alia obliqua. ⁊ alia directa. Obliqua eſt per quā quis
capit hereditatem alio mediante. vt ſic dicendo. N. heredem michi
inſtituo. Sed rogo eum per fidei commiſſum. vt ſtatim adita here
ditate reſtituat eam N. filio meo. Directa ſubſtitutio eſt per quam
quis capit hereditatē nullo alio mediante. vt ſic N. heredē mihi in
ſtituo. ⁊ ſi ipſe nõ erit heres: vt ſi ante aditam hereditatem deceſſe
rit. tunc M. ſit heres. Et illa directa diuiditur in quattuor ſpecies.
Eſt em̄ vna vulgaris. alia pupillaris. alia exemplaris. alia breuilo
qua. Uulgaris eſt que a quolibet de vulgo fieri poteſt per v̄ba ne
gatiua. vt verbi gr̄a. N. heredem mihi inſtituo. ⁊ ſi ipſe non erit he
res. tunc M. ſit heres. Pupillaris inſtitutio eſt que fit per verba af
firmatiua de pupillari etate ⁊ nõ de pubere. vt N. meum filium im
pubēm mihi heredē inſtituo. ⁊ ſi ip̄e in pupillari etate deceſſerit tūc C
filiuz meuz vl' nepotē meuz ſibi ſƀſtituo. Exemplaris ſƀſtitutio fit ab
vtroq̄ȝ parente filio ſane mentis vel furioſo vl' mēte capto exiſtenti
in poteſtate vel non exiſtenti puberi vl' maiori. Si tn̄ impubes fit fu
rioſus. tunc ꝓuidetur ei ꝑ pupillarē ſubſtitutiõez tanq̄ȝ pupillo nõ
ꝑ emancipationē tanq̄ȝ furioſo. vt ſit potius etati q̄m demencie cõ
ſulendum. Debet etiā teſtator certas ꝑſonas furioſo ſubſtituē. Nā
ſi furioſus liberos habet, illos ei primo ſubſtituet. Si non habet li
beros tunc fratres eius ſibi ſubſtituat Si nec filios nec fratres. tūc
ſubſtituet quē voluerit. vt. N. filium meum furioſum mihi heredē
inſtituo ⁊ ſi ip̄e deceſſerit anq̄ȝ ſan⁹ ſit. tūc. M. fili⁹ ei⁹ erit heres ⁊ ſi fi
liuz nõ habȝ. tūc. N. fr̄ ei⁹ ſit heres ⁊ ſi nõ habȝ frēz. tūc B. patruum
ſuuz vl' aliuz ſibi ſƀſtituo. Breuiloq̄ ſƀſtitutio ē q̄ ſƀ breuib⁹ v̄bis
multa comprehendit. vt ſic. M. et. N. filios meos H. et R. filias
meas michi heredes inſtituo. et eos inuicem ſubſtituo vt quando.

Subſtitutio, quid

Subſtitutio dicitur.

Subſtitutio obliqua.

Subſtitutio directa.

Subſtitutio directe diuiſio.

Vulgaris

Pupillaris.

Exemplaris.

Breuiloquꝰ

cunq; añ pubertatē. Hij oēs deceſſerint tunc A ꝛ B fratres meos
Subſtitutões ipſis ſbſtituo. Differunt tamē ſbſtitutiōes omēs in hoc. quia vul-
[..]s in quo diſ garis fit a q̈libz teſtatore ꝛ fit cuilibet vel heredi vlꝰ extraneo. pupil
ferant. larꝛ āt fit ſolo parēte ſoli filio impuberi ſb ptāte exiſtēti Exemplaris
fit ab vtroq; parēte ſolo filio impuberi ſb ptāte exiſtēti filio furioſo
vel mente capto. Breuiloqua autē has omnes ſubſtitutiones in ſe
breuiter comprehendit.

Quando quis poteſt teſtamētari. Capi. LX.

Aſculꝰ poſt xiiij. annos. Femina poſt xij. annos tempe ſane
m mētꝛ licz ſint egri corpe pñt tñ facē teſtamētuz ymo parētes
eoꝝ ā ꝓximi pñt teſtari ꝑ eis ſi nimis ſimplices ſunt ex nā.

Executio teſtamenti. Capitulum. LXI.

Eſtamētum debent executores pficere infra annum vnum.
t niſi legittima cauſa ſbſit ꝛ impediat. Qꝫ ſi nō fecerint a Judi
ce admoniti ſi heredes ſunt executores pdunt hereditatem.
Si legatarij pdunt legata. ſi extranei omnia damna ex iſta negligē-
tia vlꝰ dilatione ſuborta pſoluent. Si vero executores legata ꝯſum
pſerint reddēt quadrupluz. et ſi reddere nō habēt infamentur vlꝰ car
ceri ꝑpetuo intrudētur. Si vͦo heredes nolunt ſe de executiōe intro
mittē nec hereditatē parētuz adire. tc licz cōmiſſarijs vlꝰ legatarijs
vlꝰ fiſco ſe intromittē ſic vt teſtm̄ ꝺfuncti ꝑ om̄ia pficiatur. ꝛ ꝓpterea
ad tot ꝛ tātas deuenit ſucceſſiōes ne peat vltima voluntas teſtatorꝝ

Inteſtatus quot modis dicitur. Capitu. LXII.

Liquis dr̄ inteſtatus decedere quattuor mōis. Primo ſi om
a nino teſtamētum non fecit vel qꝛ noluit. vel qꝛ nō potuit. ā
qꝛ morte preuentus eſt. vel quia ē filiuſfamilias vlꝰ furioſus
qꝛ hij ꝛ ſi vellent teſtamentum facere nō poſſent. Secundo ſi nō iu
re teſtamētum fecit. qꝛ caruit ſolennitate ꝛ numero teſtium vlꝰ ſigil
lis ſeu ſubſcriptionibus Tertio ſi iure fecit teſtm̄. ꝛ qꝺ fecit ruptuz
irritumue factum eſt. Ruptum per poſthumi generationē vel ꝑ ar
rogationē. irritum ꝑ ciuitatis interdictionē. vel teſtatoris vlꝰ ꝑ que
relam in offitioſi vlꝰ ꝯtra tabulas aut reſciſſionē ꝑ pretorē. Quarto
ſi ex eo teſtamēto nemo eſt heres inſtitutus q̄ inſtitutio eſt fundam
tum omnium teſtamentoꝝ. Juxta hoc nota ꝙ hereditates omniuz
Sui heredes q̄ inteſtatoꝝ primo ad ſuos heredes ꝑtinēt ſui autē heredes exiſtimā
tur. qui ex legittimo matrimonio generātur. ꝛ qui in ptāte morietꝛ
ſunt. veluti filius filia nepos neptꝛ. ꝓnepos ꝓneptis ꝛc. Nec inter
eſt. vtꝝ hij ſibi ſunt naturales an adoptiui an legittimati. qꝛ omēs